

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3798/2019
15.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат из ..., против тужене „ББ“ а.д. из ..., коју у ревизијском поступку заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о кредиту и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 406/19 од 30.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 406/19 од 30.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 406/19 од 30.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П 1252/17 од 21.11.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је ништава одредба члана 6. тачка 1. Уговора о динарском кредиту за рефинансирање, ближе означеном у изреци, што је тужена дужна трпети и признати, па је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 10.517,26 динара, са законском затезном каматом од 30.04.2018. године до исплате, као и на име трошкова парничног поступка 69.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се исплати законска затезна камата на износ од 1.937,26 динара од 30.04.2018. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 406/19 од 30.05.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужене је делимично усвојена и решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди преиначено, тако што је одбијен захтев за накнаду трошкова поступка преко износа од 60.800,00 динара до износа од 69.800,00 динара са законском затезном каматом на ту разлику од извршности до исплате, док је жалба тужене одбијена и првостепена пресуда потврђена у

преосталом побијеном усвајајућем а непреиначеном делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту поднета је дана 13.12.2017. године. Вредност предмета спора је 10.517,26 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на утврђење ништавости одредбе уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић